

MUISTIO

Asia: **Muistio täysistunnosta**
– Bryssel 3. ja 4.10.2002¹

I ISTUNNON AVAUS

Puheenjohtaja avasi istunnon ja korosti, että valmistelukunta on nyt tulossa ratkaisevaan vaiheeseen, sillä työryhmien antamista suosituksista täysistunnossa käytävien keskustelujen päätelmät ovat välineitä, joiden avulla voidaan päästä lopulliseen tavoitteeseen.

Täysistunnossa hyväksytyt suositukset kirjataan ylös. Suosituksia, joista esitetään eriäviä näkemyksiä, pohditaan myöhemmin puheenjohtajistossa, joka tekee tämän jälkeen ehdotuksia näkemysten yhteensovittamiseksi.

1. Unionin oikeushenkilöllisyys

- **Keskustelu Giuliano Amaton johtaman työryhmä 3:n raportista**
(asiak. CONV 305/02)

Varapuheenjohtaja Giuliano AMATOn johtaman työryhmän tehtävänä oli tarkastella seuraavia kysymyksiä:

- unionin nimenomaisen oikeushenkilöllisyyden tunnustamisen vaikutukset
- unionin ja yhteisön oikeushenkilöllisyyden sulauttamisen seuraukset
- vaikutukset perussopimusten yksinkertaistamiseen.

---

¹ Täysistunnon sanatarkka pöytäkirja on www-sivuilla osoitteessa <http://european-convention.eu.int>.

Valmistelukunnan puheenjohtaja ja työryhmän puheenjohtaja esittelivät valmistelukunnalle loppuraportin (CONV 305/02) pääkohdat. Raportista oltiin työryhmässä hyvin pitkälti yksimielisiä (ainoastaan yksi jäsen vastusti). Seuranneeseen keskusteluun otti osaa 37 valmistelukunnan jäsentä (ks. liitteenä oleva luettelo).

Yleiskeskustelussa vallitsi laaja yksimielisyys siitä, että uudessa perustuslain luonteisessa sopimuksessa olisi nimenomaisesti annettava unionille oikeushenkilöllisyys. Lisäksi oikeushenkilöllisyyden olisi oltava "yksinomainen", niin että se korvaisi nykyisten organisaatioiden oikeushenkilöllisyydet. Kyse ei siis olisi olemassa olevien oikeushenkilöllisyyksien rinnalle sijoittuvasta oikeushenkilöllisyydestä. Eräät valmistelukunnan jäsenet korostivat tältä osin, että jos unionilla olisi yksinomainen oikeushenkilöllisyys, se voisi toimia näkyvämmiin ja tehokkaammin kansainvälisissä yhteyksissä. Näin myös kansalaisten olisi helpompi tuntea unioni omakseen.

Pitkälti oltiin sitä mieltä, että oikeushenkilöllisyyksien sulauttaminen valmistaa tietä perussopimusten sulauttamiselle yhdeksi asiakirjaksi, mikä osaltaan helpottaisi niiden yksinkertaistamista myöhemmin. Tämä uusi asiakirja voisi koostua kahdesta osasta: ensimmäinen olisi perusosa, johon sisältyisivät perustuslain luonteiset määräykset, ja toiseen sisältyisivät pääasiassa eri politiikan alat. Eräät valmistelukunnan jäsenet korostivat, että perussopimusten sulauttamiseen pitäisi ottaa mukaan myös Euratomin perustamissopimus. Toiset täsmensivät, että erilaisia ratifiointimenettelyjä sisältävä järjestelmä aiheuttaisi ongelmia ja vaatisi perusteellisempaa selvitystä.

Edelleen unionin perussopimusten ja rakenteiden yksinkertaistamispyrkimysten osalta useimmat valtuuskunnan jäsenet olivat sitä mieltä, että vaikka oikeushenkilöllisyyksien tai perussopimusten sulauttaminen ei sinänsä edellytä pilarien sulauttamista, nykyisen pilarirakenteen säilyttäminen ei olisi enää tarkoituksenmukaista. Sen poistaminen antaisi päinvastoin mahdollisuuden organisoida perussopimukset uudelleen järjestelmällisemmin. Sulauttaminen ei sinänsä edellytä, että päätöksentekomenettelyjen olisi oltava yhdenmukaisia. Kahden nykyisen niin kutsutun hallitustenvälisen pilarin (YUTP ja yhteistyö rikosasioissa) ominaispiirteet voidaan säilyttää, jos valmistelukunta niin haluaa.

Keskustelun aikana korostettiin, että unionin oikeushenkilöllisyyden nimenomainen tunnustaminen ei myöskään sinänsä edellytä unionin ja jäsenvaltioiden välisen toimivallanjaon muuttamista millään tavoin. Eräät valmistelukunnan jäsenet muistuttivat tässä yhteydessä, että sekasopimuskäytäntöä olisi jatkettava aina, kun sopimus kuuluu sekä unionin että jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Jotkut valmistelukunnan jäsenet ilmoittivat hyväksyvänsä kansallisten ratifiointi- tai kansanäänestysmenettelyjen poistamisen neuvoston jo tekemien unionin sopimusten osalta. He kannattivat tässä yhteydessä EU-sopimuksen 24 artiklan muuttamista työryhmän raportissaan ehdottamalla tavalla. Yksi valmistelukunnan jäsen täsmensi kuitenkin, että voitaisiin viitata EU-sopimuksen 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun "rakentavaan äänestämästä pidättymiseen".

Valmistelukunnan jäsenet käsittelivät työryhmän muita, teknisiä suosituksia, jotka koskevat ennen muuta kansainvälisistä sopimuksista neuvotteluun ja niiden tekemiseen sekä yleisemmin unionin ulkoiseen edustukseen liittyviä näkökohtia.

Tässä yhteydessä korostettiin, että unionin yksinomaisen oikeushenkilöllisyyden olisi johdettava sen ulkoisen toiminnan tehostumiseen. Eräät valmistelukunnan jäsenet painottivat kuitenkin, että YUTP olisi säilytettävä puhtaasti hallitustenvälisenä.

Toiset kannattivat korkean edustajan ja ulkosuhteista vastaavan komission jäsenen tehtävien yhdistämistä yhdelle henkilölle. Tässä yhteydessä käsiteltiin myös kysymystä asiasta vastaavan henkilöstön uudelleen organisoinnista ja mahdollisista päällekkäisyyksistä.

Lisäksi otettiin esiin unionin edustus kansainvälisissä järjestöissä. Useat valmistelukunnan jäsenet korostivat, että yhtenäinen edustus on tarpeen. Yksi jäsen kuitenkin painotti, että unionin olisi pyrittävä löytämään yhtenäisiä kantoja mutta että sen ei kuitenkaan ole aina välttämätöntä "puhua yhdellä suulla".

Esiin otettiin myös Euroopan parlamentin asema, ja asiasta puheenvuoron käyttäneet valmistelukunnan jäsenet pitivät sen kuulemista välttämättömänä. Muutamat valmistelukunnan jäsenet esittivät, että Euroopan parlamentin olisi annettava kansainvälisistä sopimuksista lausunto hyväksyntämenettelyn mukaisesti.

Eräät valmistelukunnan jäsenet hyväksyivät EY:n perustamissopimuksen 300 artiklan 6 kohtaan perustuvan tuomioistuimen ennakkovalvonnan. Ehdotettiin kuitenkin, että tuomioistuimen jälkivalvonnan periaatetta ja mahdollisia yksityiskohtaisia soveltamissääntöjä olisi vielä selvitettävä perusteellisemmin.

Työryhmän raportissa esitetyt menettelyt, jotka liittyvät kansainvälisistä sopimuksista neuvotteluun yleensä, saivat myönteisen vastaanoton. Muutamien jäsenten mielestä näitä näkökohtia olisi kuitenkin vielä syytä selvittää perusteellisemmin ulkoista toimintaa käsittelevässä työryhmässä.

Puheenjohtaja esitti keskustelun päätteeksi seuraavat päätelmät:

- Valmistelukunnassa oltiin laajasti yksimielisiä siitä, että uudessa perustuslain luonteisessa sopimuksessa olisi nimenomaisesti vahvistettava unionin oikeushenkilöllisyys.
- Tämän oikeushenkilöllisyyden olisi oltava "yksinomainen", niin että se korvaisi nykyisten organisaatioiden oikeushenkilöllisyydet.
- Pitkälti yksimielisesti hyväksyttiin myös, että oikeushenkilöllisyyksien sulauttaminen valmistaa tietä perussopimusten sulauttamiselle yhdeksi asiakirjaksi, mikä epäilemättä helpottaisi osaltaan niiden yksinkertaistamista myöhemmin. Tämä uusi asiakirja voisi koostua kahdesta osasta, joista ensimmäinen olisi perusosa, johon sisältyisivät perustuslain luonteiset määräykset.
- Yksinkertaistamispyrkimysten osalta valtaosa valtuuskunnan jäsenistä oli sitä mieltä, että vaikka oikeushenkilöllisyyksien tai perussopimusten sulauttaminen ei sinänsä edellytä nykyisten pilarien sulauttamista, nykyisen pilarirakenteen säilyttäminen ei olisi enää tarkoituksenmukaista. Nykyisten perussopimusten uudelleenorganisointi yhdeksi ainoaksi perussopimukseksi olisi näin ollen mahdollista, mutta erityismenettelyt (ennen kaikkea YUTP:n alalla) voitaisiin säilyttää, jos valmistelukunta pitää sitä oikeana lähestymistapana.

- Lisäksi käsiteltiin työryhmän raporttiin sisältyneitä teknisempiä suosituksia, joita selvitetään perusteellisemmin ulkoista toimintaa käsittelevässä työryhmässä.
2. – **Työryhmä 2 – Perusoikeuskirja: António Vitorino kertoo työryhmän työskentelyn edistymisestä**
- **Työryhmä 4 – Kansalliset parlamentit: Gisela Stuart kertoo työryhmän työskentelyn edistymisestä**

Valmistelukunnalle annettiin suullinen selvitys näiden kahden työryhmän työskentelystä.

Työryhmät esittävät raporttinsa seuraavassa istunnossa.

3. **Anne Van Lanckerin, Johannes Voggenhuberin, Sylvia-Yvonne Kaufmannin ja muiden valmistelukunnan jäsenten puheenjohtajistolle esittämät aloitteet**

Puheenjohtaja pyysi valmistelukuntaa kiinnittämään huomiota aloitteisiin, joita kolme valmistelukunnan jäsentä oli tehnyt ja joita useat muut olivat kannattaneet. Aloitteissa pyydettiin, että täysistunnossa keskusteltaisiin aiheesta sosiaalinen Eurooppa ja että perustettaisiin aihetta käsittelevä työryhmä.

Aloitteiden tekijät ja useat heitä kannattaneet jäsenet korostivat, että on tärkeää sisällyttää sosiaaliset tavoitteet uuteen perussopimukseen. Vaikka sekä talouden hallintoa että perusoikeuskirjaa käsittelevät työryhmät ovat pohtineet aihetta eräiltä osin, tarvittaisiin todellista keskustelua sekä täysistunnossa että nimenomaan tätä kysymystä käsittelevässä työryhmässä.

Yksi valmistelukunnan jäsen vastusti aloitteiden hyväksymistä. Hänen mukaansa valmistelukunnan toimeksiantoon kuuluvat ennen kaikkia perussopimukseen ja rakenteisiin liittyvät kysymykset, ja sen olisi syytä välttää keskustelua yksittäisten politiikan alojen sisällöstä. Toinen jäsen muistutti, että muita työryhmiä, etenkin alueellisia kysymyksiä käsittelevää työryhmää, koskevia pyyntöjä ei ole vielä ratkaistu.

Puheenjohtaja korosti, että sosiaalipolitiikan alaan liittyviä suuria odotuksia ei pidä tehdä tyhjiksi. Uudessa perussopimuksessa olisi asetettava unionille alaa koskevat tavoitteet, mutta valmistelukunnan tehtävänä ei ole keskustella yksityiskohtaisista poliittisista valinnoista. Puheenjohtaja totesi, että puheenjohtajisto on käsitellyt aloitetta ja ehdottaa, että marraskuun täysistunnossa käytävää keskustelua talouden hallintoa käsittelevän työryhmän raportista laajennetaan sosiaalisiin kysymyksiin ja että päätös työryhmän perustamisesta tehdään tuon keskustelun perusteella. Aloitteiden tekijät hyväksyivät ehdotuksen ja peruuttivat aloitteensa.

4. Toissijaisuus

- **Keskustelu Iñigo Mendez de Vigon johtaman työryhmä 1:n raportista**
(asiak. CONV 286/02)

Keskustelua avatessaan valmistelukunnan puheenjohtaja Valéry Giscard d'Estaing muistutti, että Nizzan ja Laekenin huippukokousten päätelmissä annettiin valmistelukunnan tehtäväksi nimenomaan toissijaisuusperiaatteen valvontamekanismien pohtiminen. Nämä mekanismit tai menettelyt eivät saaneet hidastaa päätöksentekomenettelyjä eivätkä antaa mahdollisuutta lukkiuttamiseen. Tasapainon löytäminen oli vaativa tehtävä.

Työryhmän puheenjohtaja Iñigo Mendez de Vigo esitteli asiakirjassa CONV 286/02 olevat työryhmän päätelmät. Hän korosti, että raportista päästiin työryhmässä yksimielisyyteen. Hän esitteli työryhmässä esille tulleita ajatuksia ja totesi ryhmässä tarkastellun tiettyjä vaihtoehtoja, jotka hylättiin lopulta. Hän painotti ryhmän valitsemia ja sen toimintaa ohjanneita periaatteita tai keskeisiä sääntöjä, joiden mukaan tarkoituksena ei ollut luoda uusia instituutioita eikä pitkittää tai lukkiuttaa lainsäädäntöprosessia. Mendez de Vigo korosti myös, että työryhmän ehdotukset ovat urauurtavia, sillä niissä annetaan kansallisille parlamenteille ensimmäistä kertaa mahdollisuus osallistua välittömästi lainsäädäntöprosessiin.

Näiden seikkojen perusteella työryhmä ehdottaa seuraavaa:

- Komission on perusteltava lainsäädäntöehdotuksensa entistä kattavammin lisäämällä niihin toissijaisuusperiaatteen noudattamista koskeva yksityiskohtainen selvitys, jossa esitetään ehdotuksen rahoitusvaikutukset sekä tarvittaessa sen vaikutukset jäsenvaltioiden lainsäädäntöön.
- Kullakin kansallisella parlamentilla (kummallakin kamarilla, jos kyseessä on kaksikamarinen parlamentti) on kuuden viikon aikana mahdollisuus käyttää ennakkovaroitusjärjestelmää eli osoittaa yhteisön toimielimille perusteltu lausunto, jossa tuodaan esiin toissijaisuusperiaatteen rikkomista koskevat epäilykset. Jos kolmasosa kansallisista parlamenteista antaa tällaisen lausunnon, komission olisi tarkasteltava ehdotustaan uudelleen. Tarkastelun jälkeen komissio voisi päättää pitää ehdotuksensa voimassa, muuttaa sitä tai peruuttaa sen.

- Ennakkovaroitusjärjestelmää käyttäneet kansalliset parlamentit voisivat lainsäädäntömenettelyn jälkeen nostaa yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen sillä perusteella, ettei toissijaisuusperiaatetta ole noudatettu.

Alustusta seuranneeseen keskusteluun otti osaa 52 valmistelukunnan jäsentä (ks. liitteenä oleva luettelo). Puheenvuorot voidaan ryhmitellä seuraaviin aihealueisiin:

- a) Toissijaisuusperiaatteen tehokkaampi soveltaminen säädösten valmisteluvaiheessa
  - Työryhmän tätä kysymystä koskevista ehdotuksista käytettiin vain muutamia puheenvuoroja niiden lisäksi, joissa kannatettiin etenkin perusteluvelvollisuuden vahvistamista. Muutamia kysymyksiä herätti myös, missä elimissä komission vuotuista ohjelmaa olisi käsiteltävä. Useat valtuuskunnan jäsenet katsoivat, että jos perustettaisiin kansainkongressi, ohjelmaa olisi käsiteltävä myös siinä.
- b) Ennakkovaroitusjärjestelmän käyttöönotto ja sen toimintaa koskevat säännöt

Suurimmassa osassa valmistelukunnan jäsenten puheenvuoroista käsiteltiin tätä ehdotusta. Erityisesti seuraavat seikat herättivät keskustelua:

- Säädösehdotusten toimittaminen suoraan kansallisille parlamenteille ja poliittisen järjestelmän periaate: useimmat valmistelukunnan jäsenet ilmoittivat hyväksyvänsä ehdotukset. He pitivät myönteisenä ehdotuksen innovatiivisuutta. Siinä kansalliset parlamentit otettaisiin ensimmäisen kerran EU:n kehittämisen historiassa mukaan EU:n lainsäädäntöprosessiin. He olivat myös samaa mieltä työryhmän ja sen puheenjohtajan kanssa siitä, ettei kansallisista parlamenteista saa tulla lainsäädäntövallan käyttäjiä eikä niille pidä antaa mahdollisuutta lukkiuttaa tai hidastaa lainsäädäntömenettelyä.

Eräät valmistelukunnan jäsenet ilmoittivat kuitenkin epäilevänsä ehdotetun järjestelmän hyödyllisyyttä ja pelkäävänsä, että se vaarantaa käytännössä komission aloiteoikeuden tai on omiaan herättämään sitä koskevia epäilyjä. Esitettiin myös vaihtoehtoisia ehdotuksia, kuten sellaisen kaikista vallankäyttäjistä riippumattoman välityselimen

perustamista, jonka lausunnot eivät olisi velvoittavia. Ehdotettiin myös, että parlamenttien olisi huolehdittava toissijaisuuden valvonnasta yhteisesti, esimerkiksi kongressin tai mahdollisesti uudistetun kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin välisen yhteistyöelimen (Cosac) välityksellä.

- Suhteellisuus: Eräät valtuuskunnan jäsenet pahoittelivat sitä, ettei suhteellisuusperiaatetta seurata ja valvota samalla tavoin ja yhtä tehokkaasti kuin toissijaisuusperiaatetta.
- Kaksikamarisuus: Valtuuskunnan jäsenten mielipiteet jakautuivat niiden maiden tilanteen osalta, joiden parlamentti on kaksikamarinen. Eräät valtuuskunnan jäsenet katsoivat, että molemmilla kamareilla pitäisi olla oikeus käyttää ennakkovaroitusjärjestelmää ja myöhemmässä vaiheessa saattaa asia yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi. Näin siksi, että valtioissa, joissa on kaksi kamaria, toinen kamari edustaa kokoonpanonsa vuoksi erilaisia kansallisia eturyhmiä (alueita, paikallisyhteisöjä), jotka olisi myös otettava huomioon. Toiset jäsenet olivat sitä mieltä, että käsitteen parlamentti olisi kaksikamarisissa valtioissa sisällettävä molemmat kamarit. Jotkut ehdottivat myös, että olisi kunkin valtion asiana antaa ennakkovaroitusjärjestelmän käyttöoikeus joko kummallekin kamarille erikseen tai molemmille yhdessä.
- Kolmasosan kynnys: Muutamat valmistelukunnan jäsenet epäilivät, onko työryhmän ehdottama kynnys (kolmasosa kansallisista parlamenteista), jonka täytyttyä komission on tarkasteltava ehdotustaan uudelleen, tarkoituksenmukainen.
- Ennakkovaroitusjärjestelmän ja yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saattamisen välinen yhteys: Useat valmistelukunnan jäsenet pohtivat tämän yhteyden tarkoituksenmukaisuutta. He katsoivat, että se saattaa kannustaa kansallisia parlamenteja ennakkovaroitusjärjestelmän liialliseen käyttöön vain, jotta ne säilyttäisivät oikeuden saattaa asia myöhemmin yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi. Toiset huomauttivat myös, että teksti, joka on esittämisvaiheessa toissijaisuusperiaatteen mukainen, ei välttämättä ole sitä enää lainsäädäntömenettelyn jälkeen. Tällöin parlamenteilla ei olisi enää mahdollisuutta saattaa asiaa yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Eräät valmistelukunnan jäsenet olivat sitä mieltä, että on syytä luottaa kansallisten parlamenttien vastuullisuuteen. He muistuttivat myös, että kansallisten parlamenttien olisi perusteltava lausuntonsa, mikä takaisi, että ne suhtautuvat asiaan vakavasti. Lisäksi on syytä suosia poliittista järjestelmää ja välttää kaikin tavoin yhteisöjen tuomioistuimen ruuhkauttamista.

c) Toissijaisuusperiaatteen tuomioistuinvalvonta

Suurin osa puheenvuoron käyttäneistä jäsenistä oli samaa mieltä siitä, että toissijaisuusperiaatteen tuomioistuinvalvonta on tarpeen. Sen sijaan näkemykset jakautuivat enemmän siltä osin, kenellä tulisi olla oikeus saattaa asia yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi toissijaisuusperiaatteen rikkomistapauksissa.

- Osa valmistelukunnan jäsenistä kannatti kanneoikeuden myöntämistä kansallisille parlamenteille, sillä jos toimielimet eivät noudata toissijaisuusperiaatetta, vaarantuu ennen kaikkea kansallisten parlamenttien toimivalta. Toiset totesivat, että tällaisten kanteiden hyväksyminen saattaisi loukata valtioiden yksimielisyyden periaatetta.
- Erittäin monet valmistelukunnan jäsenet vastustivat sitä, että muille lakiasäätävälle perustuslaillisille elimille (useimmissa tapauksissa alueille) myönnettäisiin oikeus saattaa asia yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi. He katsoivat, ettei valmistelukunnan pidä puuttua kunkin valtion perustuslailliseen järjestelmään ja että on valtioiden oma asia vahvistaa omat, lakiasäätävien elinten osallistumista koskevat mekanisminsa. Lisäksi todettiin, että koska alueiden komitea ja tarvittaessa kansallisten parlamenttien alueellista merkitystä omaavat kamarit voivat saattaa asioita yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi, niillä on mahdollisuus esittää yhteisöjen tuomioistuimessa näkemyksensä. Toiset valmistelukunnan jäsenet sitä vastoin kannattivat tällaista mahdollisuutta.

Lisäksi muutamat valmistelukunnan jäsenet toivoivat, että toissijaisuusperiaatteen tuomioistuinvalvonnasta vastaisi poliittis-oikeudellinen elin, ja tämän olisi tapahduttava lyhyessä ajassa säädöksen hyväksymisen ja voimaantulon välillä, samaan tapaan kuin tietyissä jäsenvaltioissa valvotaan lakien perustuslainmukaisuutta.

Puheenjohtaja oli tyytyväinen keskustelun vilkkauteen ja laatuun ja esitti sen päätteeksi seuraavat päätelmät:

- Kaikki ovat yhtä mieltä siitä, että toissijaisuusperiaate on otettava paremmin huomioon.
- Lähes yksimielisesti katsotaan, että parannettavaa on sekä siinä, miten EU:n toimielimet (komissio, neuvosto ja Euroopan parlamentti) soveltavat toissijaisuusperiaatetta, että toissijaisuusperiaatteen valvonnassa ja että nämä parannukset eivät saa pitkittää, viivästyttää tai lukkiuttaa lainsäädäntöprosessia.
- Pitkälti myönteisesti suhtaudutaan työryhmän ehdotuksiin, joilla pyritään tehostamaan toissijaisuusperiaatteen soveltamista lainsäädäntömenettelyyn osallistuvissa toimielimissä, ennen kaikkea ehdotuksiin, joiden mukaan kaikki uudet komission lainsäädäntöehdotukset on perusteltava paremmin lisäämällä niihin toissijaisuusperiaatteen noudattamista koskeva yksityiskohtainen selvitys, jossa esitetään ehdotuksen rahoitusvaikutukset sekä tarvittaessa sen vaikutukset jäsenvaltioiden lainsäädäntöön.
- Toissijaisuusperiaatteen soveltamisen valvonnan osalta valmistelukunta on pitkälti yksimielinen siitä, että valvonnan on oltava ennen kaikkea poliittista, mutta myöskään oikeudellisen valvonnan mahdollisuutta menettelyn lopussa ei suljeta pois.
- Useat valmistelukunnan jäsenet katsovat, että kyseinen valvonta kuuluu ensisijaisesti kansallisille parlamenteille, sillä toissijaisuusperiaatteen soveltaminen koskee juuri niitä. Puheenjohtaja pyysi kiinnittämään huomiota siihen, että ehdotettu mekanismi on urauurtava institutionaalisessa järjestelmässä, koska sillä luodaan kansallisten parlamenttien ja unionin välille yhteys. Sitä ei kuitenkaan pidä nähdä toimielimiä heikentävänä mekanismina, koska sillä ei anneta kansallisille parlamenteille lainsäätäjän asemaa eikä aseteta komissiolle muita velvoitteita kuin tarkastella ehdotustaan tietyissä tilanteissa uudelleen.

- Puheenjohtaja huomautti myös, että tämä mekanismi täydentäisi "pääasiallista" tai "ensisijaista" vaihtoehtoa eli valvontaa, jota kansallisten parlamenttien on harjoitettava hallituksiaan kohtaan ja joka ei aina ole toiminut tyydyttävästi. Tältä osin täysistunnossa tullaan käsittelemään Gisela Stuartin johtaman työryhmän ehdotuksia.
- Työryhmän ehdottaman mekanismin teknisten yksityiskohtien osalta puheenjohtaja totesi, että mielipiteet jakautuvat enemmän. Hän hahmotteli keskustelun keskeiset kohdat, joiden käsittelyä on syytä jatkaa.
  - i) Myönnetäänkö kaksikamarisissa valtioissa oikeus ennakkovaroitusjärjestelmän käyttöön koko parlamentille vai kullekin kamarille? Kysymystä on tarkasteltava yhdessä sen kysymyksen kanssa, joka koskee kanteita, joita lainsäädäntövaltaa käyttävät elimet (alueet) voisivat nostaa yhteisöjen tuomioistuimessa toissijaisuusperiaatteen noudattamatta jättämisen perusteella.
  - ii) Sen kansallisten parlamenttien osuuden (kynnyksen) vahvistaminen, joka vaaditaan, jotta komission on tarkasteltava ehdotustaan uudelleen.
  - iii) Onko ennakkovaroituksen antamisen liityttävä oikeuteen saattaa asia yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi? Puheenjohtaja totesi, että tällaisen yhteyden vahvistamisella on hyvät ja huonot puolensa ja että kysymystä on käsiteltävä tarkemmin myöhemmässä vaiheessa.

5. Kyselytunti

Kysymyksiä ei esitetty.

II   VALMISTELUKUNNAN SEURAAVA ISTUNTO

Puheenjohtaja ilmoitti, että valmistelukunnan seuraava istunto pidetään maanantaina 28.10. klo 15.00 alkaen ja tiistaina 29.10. klo 9.30 alkaen. Istunnossa käsitellään perusoikeuskirjaa ja kansallisia parlamentteja käsittelevien työryhmien raportteja.

Puheenjohtaja ilmoitti myös, että istunnossa kuullaan täydentävää toimivaltaa ja talouden hallintoa käsittelevien työryhmien puheenjohtajien selvitykset työryhmien työskentelyn edistymisestä.

Luettelo puheenvuoron käyttäjistä puhumisjärjestyksessä

Torstai 3.10.

1. Unionin oikeushenkilöllisyys - keskustelu työryhmä 3:n raportista (Giuliano Amato)

Puheenjohtaja Valéry GISCARD d'ESTAING

Giuliano AMATO, varapuheenjohtaja

Peter HAIN

Marietta GIANNAKOU

Timothy KIRKHOPE

Gianfranco FINI

Gunter PLEUGER

Marie NAGY

Mesut YILMAZ

Michel BARNIER

Carlos CARNERO

(Siniset kortit: Kiljunen, Rack, Tiilikainen, Bonde)

Lena HJELM-WALLÉN

Andrew DUFF

Ali TEKIN

Alojz PETERLE

Valdo SPINI

Jozsef SZAJER

Antonio TAJANI

Alfonso DASTIS

Johannes VOGGENHUBER

Ion JINGA

Caspar EINEM

Elmar BROK

Panayiotis DEMETRIOU

Cristiana MUSCARDINI

Lord MACLENNAN

William ABITBOL

Vytenis ANDRIUKAITIS

Liia HÄNNI

Michel ATTALIDES

(Siniset kortit: Barnier, Abitbol, Bonde)

Perjantai 4.10.

Toissijaisuus - Keskustelu työryhmä 1:n raportista (Iñigo Mendez de Vigo)

Puheenjohtaja Valéry GISCARD D'ESTAING

Iñigo MENDEZ de Vigo

Andrew DUFF

Louis MICHEL

Pierre MOSCOVICI

Jürgen MEYER

(Sininen kortti: Jacobs)

Peter HAIN

Paraskevas AVGERINOS

Peter GLOTZ

Elio DI RUPO

(Siniset kortit: Tomlinson, Duhamel)

Hubert HAENEL

(Siniset kortit: Stuart, Einem)

Erwin TEUFEL

Ayfer YILMAZ

Lena HJELM-WALLÉN

Antonio VITORINO

Giorgos KATIFORIS

Jens-Peter BONDE

Alfonso DASTIS

Bobby McDONAGH

Kimmo KILJUNEN

Marco FOLLINI

The Earl of STOCKTON

Pierre LEQUILLER

(Siniset kortit: Andriukaitis, Borrell Fontelles, Berès, de Vries)

Luis MARINHO

Henning CHRISTOPHERSEN

Alain LAMASSOURE

Anne VAN LANCKER

Eleni MAVROU

Gianfranco FINI

Slavko GABER

Teija TIILIKAINEN

Reinhard Eugen BÖSCH

Inese BIRZNIECE

Istvan SZENT-IVANYI

Hanja MAIJ-WEGGEN

Danuta HÜBNER

Henrik DAM KRISTENSEN

Puiu HASOTTI

John BRUTON

Neil MacCORMICK
Hannes FARNLEITNER
Peter SERRACINO-INGLOTT
Josef CHABERT
